

levnedsmidler, som de ikke ønsker. Det synspunkt er der jo ikke flertal for i Folketinget, som det er nu, men det er vores håb, at der på et tidspunkt vil kunne etableres et flertal for det.

Med hensyn til de dagsordensforslag, der er fremsat, er det fremgået af debatten, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte det dagsordensforslag, som er udarbejdet af regeringen og SF. Vi mener, det er meget uklart i sine konsekvenser, og man kan vel sige ud over alt det, der allerede er sagt om det dagsordensforslag, at det er meget kendetegnende, at når fire partier skal prøve at nå sammen, bliver det resultat, der kommer ud af det, meget forvirrende. Om ikke andet kan man jo bare se det på længden af dagsordenen, som er helt utrolig, og det er desværre ved at være kendetegnende for Folketingets arbejde, når vi har forespørgselsdebatter; men ofte bliver det jo ikke mere brugbare dagsordener, fordi de bliver længere. Det synes jeg i hvert fald godt man kan sige på baggrund af det dagsordensforslag, som her er fremsat.

Med hensyn til det dagsordensforslag, som hr. Keld Albrechtsen på vegne af Enhedslisten har fremsat, er det jo ikke meget bedre hverken i længde eller i indhold, og derfor kan vi naturligvis heller ikke støtte det. Det blander en masse ting sammen, som for os at se ikke har noget som helst med den forespørgsel, som er stillet i dag, at gøre, og alene af den grund har vi svært ved at forholde os til tingene i det.

Men ellers synes jeg, det har været interessant at iagttage Enhedslistens gåen omkring den varme grød i dag – på ene side forsøget på at køre sig i stilling under debatten for at komme ind og få forhandlet med regeringen og SF, og på den anden side lige skulle redde den i land til sidst. Efter at hr. Keld Albrechtsen havde klandret regeringens og SF's dagsorden sønder og sammen, sagde han, at den dog ikke var så dårlig, at man skulle stemme imod den.

Må jeg minde hr. Keld Albrechtsen om de mange ting, der står i Folketingets forhandlinger nu, og som klart illustrerer, at Enhedslisten på mange, mange områder ser det dagsordensforslag, som regeringen og SF har fremsat, som direkte dårligt, og så altså den kolbøtte her til sidst, der betyder, at Enhedslisten ikke tager konsekvensen af sin politiske holdning til det dagsordensforslag og stemmer imod, men redder regeringen på målstregen ved at undlade at stemme.

Jeg skal selvfølgelig ikke blande mig i Enhedslistens forhandlingstaktik, men det er jo

nok ikke noget, der øger Enhedslistens troværdighed, at stille sig på talerstolen og fordømme et dagsordensforslag, som det kom til udtryk i dag, og så alligevel ikke tage konsekvensen af det.

Der er jo håb om, at der vil være et flertal i Folketinget, der ændrer kurs i forhold til det dagsordensforslag, der nu altså ser ud til at blive vedtaget med et mindretals stemmer, og det kan vi da så håbe på vil manifestere sig på et senere tidspunkt. Det bliver ikke i dag, men vi vil i hvert fald i Dansk Folkeparti arbejde for de punkter, jeg her har nævnt, og altså primært forsøge at få mærkningskravene ændret og styrket, så forbrugeren kommer i centrum og får mulighed for at foretage frie valg i stedet for, at det altid er politikerne, der skal foretage fravalgene for forbrugerne.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Inden det nu vil lykkes hr. Thulesen Dahl og andre ligefrem at skabe en myte om, i hvilken fantastisk grad Enhedslisten skulle have forømt det dagsordensforslag, som SF og regeringspartierne har fremsat, vil jeg godt lige repetere, hvordan forløbet har været.

Det har været sådan, at vi fra starten sagde, at dette dagsordensforslag var for meget EU og for lidt miljøgaranti. Der var pæne ord, men hvad betød de i praksis? Så stillede vi en række spørgsmål for at få afklaret, om regeringen også i praksis ville arbejde efter de pæne ord og de flotte bemærkninger om forsigtighedsprincippet. Det fik vi så ikke svar på, men vi fik det beklagelige svar fra ministeren, at der ikke i dette dagsordensforslag lå en stramning af den hidtil førte politik. Alle disse ting sammenlagt har gjort, at vi må fastholde, at det ikke er nogen god dagsorden, at det er for meget EU og for lidt miljøgaranti, og at vi er i tvivl om, i hvilket omfang de pæne ord rent faktisk vil blive fulgt op af handling.

Men de pæne ord står der, og dem vil vi gerne, hvis der overhovedet er mulighed for det, sammen med regeringspartierne og SF være med til at forsøge at give et konkret indhold, og den mulighed vil vi ikke afskære os fra. Vi mener rent faktisk, det er sagligt velbegrundet at undlade at stemme til et dagsordensforslag, som indeholder nogle pæne ord, men som rejser tvivl om, hvorvidt det rent faktisk er en forbedring af den linje, regeringen har ført, eller om det ikke er det. Det må fremtiden og diskussio-